

Glemte jeg at fremtidssikre mig i tide?
Blev jeg en moderne tiggermunk?
Var det sjælens valg, jeg skulle tabe, lide
nederlag som dygtig, stolt og strunk?
Gik det hele som det skulle efter planen?
Ja, det kunne godt se sådan ud
her fra luksus-kloster-cellen på altanen,
hvor jeg takker mennesker og Gud.

Hvad jeg bedst formår, er stille at velsigne,
håbe, svigtet ikke avler svigt.
Hilse andre med en mild og venlig mine
divertere med et lille digt.
Frans var selv den allermindste af de mindste,
inderst er jeg nok lidt franciskansk,
mens min Pegasus, som en af sprogets hingste,
protesterer, er den lutheransk?

Skal den nye vin på gamle lædersække?
Jeg er ikke særlig kirkevant.
Kommer sjældent dér, og gerne under dække,
føler mig som rummets elefant.
Kirken siger, den vil åbne, invitere
ind i lutherdommens grå palads,
skabe rum, hvor 'sværmere'*) kan meditere.
Teologisk gi's dog ingen plads.

Jeg har fundet mig en teosofisk lærer,
som har både visdom og forstand.
Det gi'r menings fylde, hjælper mig at bære
dommen fra den tørre præstemand.
Ydmyg kan jeg skrifte i mit træningscenter.
Det er hårdt at være vitalist.
Men askesen giver glæde i procenter,
kræfter til at tjene Jesus Krist.

Og på mange gode dage skinner solen
fra mit hjerte også på vor præst;
på endnu et elsket menneske bag kjolen,
mens jeg mærker, engle holder fest.
Frans var allernådigst tålt af pavemagten,
blev en hellig spiritualist.
Lille jeg vibrerer sagte englevagten
ind som folkekirkens harpenist. **)

Frank Colding 17. juni 2024

*) Lod mig provokere af en præst, der prædikede om dogmatik som et værn imod 'sværmere', hvilket er Luthers ord/øgenavn for spiritualister. Men selvfølgelig: både dogmatisme og spiritualisme kan køre af sporet.

**) Jeg har opdaget, at jeg i samme kirke også kan gå til meditationsgudstjenester og til natkirke med meditativ Taizé-sang. Ligesom der er åbningstider, hvor andagtsøgende kan komme ind i kirken og læse, bede og meditere. Så der findes altså også spiritualisme i kirken ved siden af den mere rationelle teologiske tilgang. Til meditationsgudstjenesten sagde præsten, at tanken er fri. Men det er på den anden side ikke alle tanker man skal sige højt i kirkens regi. Måske bliver teologien alligevel blødgjort med tiden. Jeg har oplevet en gudstjeneste, hvor der blev inddraget en fortælling om en kvindelig frugtbarhedsguddom fra tiden før kristendommen og jødedommen, hvis navn klingede i retning af Anna, navnet på Marias mor, altså Jesu bedstemor. Reinkarnation er stadig et fyord, men ifølge Kristeligt dagblad 22.05.2009 mener hvert femte medlem af folkekirken, at folkekirken bør acceptere troen på reinkarnation på linje med andre opfattelser af, hvad der sker efter døden.